

PARAULA I VIDA

La participació dels cristians en la política (i II)

Continuo la reflexió del diumenge dia 5 sobre **10 claus del Papa Francesc per a entendre la política i participar-hi**, per si ens ajuda en aquest temps de processos electorals. Per al Papa, el cristià ha d'estar més preocupat per obrir processos esperançadors, guaridors, que no pas per ocupar espais de poder. La mala política alimenta el cansament quan eixampla la corrupció, l'avarícia i la injustícia social. Un mal que es nodreix de la por a la diversitat, el desgast físic i moral, el neguit i la impotència i, en definitiva, l'exclusió dels més vulnerables, menystinguts en la presa de les decisions. En canvi, cal treballar per una primavera de la política i sortir de la insatisfacció. Continuant amb les **5 darreres claus per a entendre la política segons el Papa:**

5. Els catòlics no hem de voler ser insignificants. A les societats secularitzades, cada cop més el vot catòlic es mostra fragmentat i perd influència. «El problema no és ser pocs, sinó ser insignificants, convertir-se en una sal que ja no té gust d'Evangelí, o en una llum que ja no il·lumina.»

6. No ser reclutes dels partits polítics. Es tracta d'entaular un diàleg a

l'interior dels grups i partits, per fidelitat a la pròpia fe, és a dir, moguts per l'amor. «Ser catòlic en la política no significa ser un recluta d'algun grup, una organització o partit, sinó viure dins d'una amistat, dins d'una comunitat» (Audiència 3.4.19).

7. No als partits polítics catòlics. No són el camí actualment.

8. I sí als catòlics en política. Ja que és necessària la presència de catòlics en política. Amb tot, això no implica un «maquillatge» amb cares noves a les campanyes electorals, sinó mètodes originals per fer política amb un estil crític i constructiu (Audiència 3.4.19). Una política que es converteixi en pràctica del diàleg en nom de la fraternitat humana que abraça tots els homes i dones, els uneix i els fa iguals, lluny de la injustícia d'una economia que mata, del sistema de guany insaciable i de les ideologies que semblen odi, violència i divisió.

9. Dones i minories en la política. El Papa Francesc vol més dones en la política i més joves compromesos que visquin implicats en la cosa pública, i que s'obrin espais per als pobres i les minories (indígenes, emigrants, gent del carrer, etc.). En un panorama de democràcies fràgils, el Sant Pare vol alternatives i, en aquest

sentit, dona suport als moviments populars que expressen la vitalitat, la història i les lluites més autèntiques de les comunitats excloses i marginades.

10. Pecadors sí, però corruptes no. La corrupció, com en qualsevol sistema mafiós, s'alimenta del silenci dels innocents i, possiblement, això és el que causa major injustícia. La corrupció que busca deixar el poble lluny de les decisions, no es combat amb el silenci: «Cal denunciar els seus mals, comprendre-la, per poder mostrar la voluntat de fer valer la misericòrdia sobre la mesquinesa, la bellesa sobre el no-res». I lluitar per estar al costat de la gent. El mal no vencerà, si els honestos denuncien els seus horrors.

Finalment, no deixar que altres decideixin per nosaltres, sinó implicar-se amb l'esperança i l'entusiasme necessaris perquè hi hagi plenitud a nivell social. D'aquí la visió inclusiva i senzilla del Papa Francesc: **treball, sostre i terra**, com a drets sagrats als quals tota forma de política hauria d'aspirar. Sant Pau ens diu: «no et deixis vèncer pel mal; venç el mal amb el bé» (Rm 12,21).

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Visita dels alumnes de la Facultat Antoni Gaudí

Els alumnes de «Seminari de Síntesi» del Grau d'Història, Arqueologia i Arts Cristianes de la Facultat Antoni Gaudí de la Universitat Sant Pacià, van fer una estada de dos dies a l'Alt Urgell i Andorra, juntament amb el professor Robert Baró, els dies 6 i 7 de maig per conèixer de prop l'Arxiu Diocesà, el Museu Diocesà, el conjunt catedralici, el Palau Episcopal i l'Espai Columba de Santa Coloma d'Andorra la Vella.

Van ser acollits per l'Arxiver diocesà, Mn. Benigne Marquès, i van ser acompanyats en el seu recorregut per la Delegada de Patrimoni i el Vicari general, Mn. Josep M. Mauri, i l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La pau: do i conquesta

La pàgina de l'Evangelí d'avui forma part del relat que l'evangelista sant Joan fa del comiat de Jesús i els seus deixebles, la nit de la passió, poques abans de la mort en creu. D'aquell vespre és l'Últim Sopar, amb el lavatori dels peus, la institució de l'Eucaristia, el manament de l'amor, les paraules de comiat...

Durant les confidències d'aquell sentit Sopar Pasqual, Jesús fa algunes recomanacions als seus deixebles. I una, en concret: «Us deixo la pau, us dono la meua pau.»

De quina pau parla Jesús? No de la pau externa que consisteix en absència de guerres i conflictes entre persones o països. En l'època de Jesús, Roma havia imposat la «pax romana», per la qual volien as-

segurar la tranquil·litat i l'ordre en els pobles i territoris sotmesos al seu imperi. Aquesta pau era salvaguardada per les legions que actuaven amb contundència en cas de conflictes i de revoltes.

Jesús parla d'una altra pau. La pau interior, la del cor. Jesús hauria utilitzat la paraula hebrea *shalom*. Significa positivament, benestar, repòs, seguretat, èxit, glòria. Per a l'home bíblic, *shalom* és la suma de tot el que fa que una persona visqui satisfeta. És la condició dels qui viuen en completa harmonia amb ells mateixos, amb els altres i amb Déu.

En el Nou Testament, la pau és una de les característiques del Regne Messianic que ha arribat a nosaltres amb la persona de Jesús. Aquesta pau és un do de Déu. Però existeix una altra dimensió de la

pau. La pau com a conquesta humana. Recordarem la benaurança: «Feliços els qui treballen per la pau perquè seran anomenats fills de Déu». La pau de la Bíblia no s'assoleix amb actituds evasives davant els problemes sinó donant la cara per resoldre'ls. La benaurança aniria adreçada a les persones que es comprometen activament a ser agents de pau. Els «*eirenepoiós*», els qui fan la pau. No els que en són simples mantenidors. Persones que estan preparades per afrontar els problemes, per superar els obstacles que impedeixen la pau. Això comporta renunciar a tota violència física i mental. Ells seran anomenats fills de Déu. La filiació divina és la màxima elevació possible de la persona.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRA Y VIDA

La participación de los cristianos en la política (y II)

Continúo la reflexió del domingó dia 5 sobre **10 claus del Papa Francisco para entender la política y participar**, por si nos ayuda en este tiempo de procesos electorales. Para el Papa, el cristiano debe estar más preocupado por abrir procesos esperanzadores, sanadores, que por ocupar espacios de poder. La mala política alimenta el cansancio cuando ensancha la corrupción, la avaricia y la injusticia social. Un mal que se nutre del miedo a la diversidad, el desgaste físico y moral, la desazón y la impotencia y, en definitiva, la exclusión de los más vulnerables, despreciados en la toma de las decisiones. En cambio, hay que trabajar por una primavera de la política y salir de la insatisfacción. Continuando con las **5 últimas claves para entender la política según el Papa:**

5. Los católicos no debemos querer ser insignificantes. En las sociedades secularizadas, cada vez más el voto católico se muestra fragmentado y pierde influencia. «El problema no es ser pocos, sino ser insignificantes, convertirse en una sal que ya no tiene sabor de Evangelio, o en una luz que ya no ilumina.»

6. No ser reclutas de los partidos políticos. Se trata de entablar un diálogo al interior de los grupos y partidos, por fidelidad a la propia fe, es decir, movidos por el amor. «Ser católico en la política no significa ser un recluta de algún grupo, una organización o partido, sino vivir dentro de una amistad, dentro de una comunidad» (Audiencia 3.4.19).

7. No a los partidos políticos católicos. No son el camino actualmente.

8. Y sí a los católicos en política. Ya que es necesaria la presencia de católicos en política. Con todo, esto no implica un «maquillaje» con caras nuevas en las campañas electorales, sino métodos originales para hacer política con un estilo crítico y constructivo (Audiencia 3.4.19). Una política que se convierta en práctica del diálogo en nombre de la fraternidad humana que abarca todos los hombres y mujeres, los uno y los hace iguales, lejos de la injusticia de una economía que mata, del sistema de ganancia insaciable y de las ideologías que siembran odio, violencia y división.

9. Mujeres y minorías en la política. El Papa Francisco quiere más mujeres en la política y más jóvenes comprometidos que vivan implicados en la cosa pública, y que se abran espacios para los pobres y las minorías (indígenas, emigrantes, gente de la calle, etc.). En un panorama de democracias frágiles, el Santo Padre quiere alternativas y, en este sentido, apoya a los movimientos populares que expresan la vitalidad, la historia y las luchas más auténticas de las comunidades excluidas y marginadas.

10. Pecadores sí, pero corruptos no. La corrupción, como en cualquier sistema mafioso, se alimenta del silencio de los inocentes y, posiblemente, eso es lo que causa mayor injusticia. La corrupción que busca dejar el pueblo lejos de las decisiones, no se combate con el silencio: «Hay que denunciar sus males, comprenderla, para poder mostrar la voluntad de hacer valer la misericordia sobre la mezquindad, la belleza sobre la nada». Y luchar por estar al lado de la gente. El mal no vencerá, si los honestos denuncian sus horrores.

Finalmente, no dejar que otros decidan por nosotros, sino implicarse con la esperanza y el entusiasmo necesarios para que haya plenitud a nivel social. De ahí la visión inclusiva y sencilla del Papa Francisco: **trabajo, techo y tierra**, como derechos sagrados a los que toda forma de política debería aspirar. San Pablo nos dice: «no te dejes vencer por el mal; antes bien vence al mal con el bien» (Rom 12,21).

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

L'Arquebisbe Joan-Enric es troba amb els preveres d'Urgell Mitjà, Alt Urgell i Núria-Cerdanya

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, es va reunir els dies 24 i 29 d'abril amb els preveres de l'Arxiprestat d'Urgell Mitjà, a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer, i amb els preveres dels dos arxiprestats de l'Alt Urgell i Núria-Cerdanya, al Seminari Diocesà, en una diada joiosa de comunió i convivència en temps pasqual.

A Balaguer, després de resar junts l'Hora Menor, els preveres van poder compartir en un clima de diàleg i escolta fraterna les seves inquietuds pastorals i el moment personal sacerdotal que vivien. En una bonica simfonia van anar destacant allò que els sosté en l'exercici del seu ministeri sacerdotal malgrat les dificultats pastorals amb què es troben. A continuació, els preveres van compartir amb el Sr. Arquebisbe els seus anhels i inquietuds diocesanes que l'Arquebisbe va recollir per tractar-les posteriorment entre tots els preveres. Després de resar junts la pregària del Regina Caeli i un dinar com-

partit al Santuari del Sant Crist va cloure la reunió. Mons. Vives també va voler escoltar de primera mà la veu i reflexions dels preveres urgellencs que treballen pastoralment en els dos arxiprestats de l'Alt Urgell i Núria-Cerdanya. Van destacar com l'exercici de la caritat pastoral enmig del Poble de Déu és un estímul per a cadascú d'ells així com cuidar la vida espiritual a través dels sacraments i de la Litúrgia de les Hores.

▸ Trobada dels canonges d'Espanya a Santo Domingo de la Calzada.

Els canonges de 33 catedrals d'Espanya, amb una assistència de 89 capitulars, es van reunir a Santo Domingo de la Calzada, diòcesi de Calahorra y La Calzada-Logroño durant la setmana de Pasqua. En representació del Bisbat d'Urgell hi van assistir el Degà Mn. Xavier Parés i el Canonge Mn. Jaume Soy. Les diverses conferències van donar a conèixer la vida i obra de Santo Domingo de la Calzada, així com el Camí de Santiago i les catedrals. Es van visitar els monestirs de San Millán de la Cogolla i Santa Maria la Real, a Nájera. Les eucarísties i oficis litúrgics es van celebrar a la Catedral i monestirs. I van poder assistir també a l'obertura de la porta santa de l'Any Jubilar, amb motiu del mil·lenari del naixement de San-

to Domingo. Va presidir el Cardenal President de la CEE acompanyat del Bisbe diocesà i sis bisbes més, acompanyats d'uns doscents preveres i diaques, i una gran multitud de fidels.

▸ **Aplec de Sant Pere de Ponts.** El dia 1 de maig va tenir lloc l'Aplec de Sant Pere de Ponts. Una diada que van organitzar els «Amics de Sant Pere de Ponts» que cuiden aquest espai tan estimat pels pontsicans, també hi van col·laborar diferents entitats pontsicanes, entre elles la Parròquia. A pri-

mera hora del matí, el Centre Excursionista Pontsicà va organitzar una caminada popular fins a Sant Pere i va recollir aliments i donatius per a Càritas Parroquial entre els participants. Com marca la tradició, la campana Maria de la Col·legiata va tocar el repic que va avisar de la celebració de la Missa, enguany presidida per Mn. Bonifaci Fortuny, i amb l'assistència de l'Alcaldessa i d'altres membres de l'Ajuntament, així com molts fidels. Mn. Fortuny va tenir un record pels difunts del darrer any, especialment, pels membres difunts de l'Associació «Amics de Sant Pere».

La Missa va ser cantada per la Coral Pontsicana i, al final, els fidels que omplien l'església van cantar els Goigs de Sant Pere de Ponts, per demanar la seva protecció i la seva ajuda.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Val la pena acollir tota vida perquè cada persona humana val la sang del propi Crist.

No es pot despreciar allò que Déu ha estimat tant!» (25 de març).

@Pontifex: «La cultura de l'aparença, que ens indueix a viure per a les coses fugisseres, és un gran engany. Perquè és com una flamarada: un cop passada, només en resten les cendres» (26 de març).

@Pontifex: «Si no escoltem la veu del Senyor, el nostre cor esdevé com la terra sense aigua. Per això el Senyor diu: "No enduriu el vostre cor"» (29 de març).

@Pontifex: «Tot home té dret a la vida, a tenir somnis i a poder trobar el lloc que li correspon a la nostra "casa comuna". Tota persona té dret al futur» (30 de març).

Aplec a la Mare de Déu de les Sogues

Des de temps immemorials, els fills i filles del Poal acudeixen en pelegrinatge als peus de la Mare de Déu de les Sogues el mes de maig, com a compliment d'una festivitat devota dels seus avantpassats. Enguany, l'1 de maig, com és tradició, es va fer el pelegrinatge i l'aplec amb gran presència de fidels, veïns i amics.

Antigament hi acudien fidels des de molts pobles del Pla d'Urgell. Hem de recordar que «el benefici de la pluja», una de les demandes dels devots, era cabdal per a les collites i per al consum domèstic a les nostres contrades. No fa tants anys que gaudim del Canal d'Urgell... La data se celebrava el 9 de maig, festivitat de Sant Gregori, i a l'actualitat per tal de faci-

litar la participació dels fidels, es fa el dia primer de maig. Uns encara continuen anant-hi a peu i altres comparteixen vehicles privats. S'hi participa acompanyats d'altres devots provinents del Palau, dels Arcs, de Linyola...

A les 9 del matí es va celebrar la Missa solemne i, en acabar, després d'entonar els Goigs, tothom pujà al cambril a venerar la imatge de la Mare de Déu. A continuació, la Parròquia de Bellvís, que va acollir els pelegrins, els obsequià amb coca i xocolata. La festivitat acabà, de tornada al poble del Poal amb el compromís de pelegrinar l'any següent com a testimoni i en record del vot que els nostres avantpassats varen fer a la

Mare, en agraïment a la seva protecció i empara: «... de l'Urgell Mare i Patrona, sigueu per tots advocada».

L'actual imatge és una còpia de l'original, destruïda l'any 1936. Aquesta còpia havia estat encarregada, en el seu moment, per la família de Cal Puig del Poal, grans devots de la Mare de Déu de les Sogues que la vene-

raven, primer, a la seva casa pairal del Poal, al carrer Major, i després al Talladell, on residien darrerament. L'any 1939 la donaren a la Parròquia de Bellvís. Per aquest motiu, la talla actual, guarda una gran similitud amb l'exemplar original davant la qual, tan-tes generacions d'urgellencs varen poder pregar.

Confirmacions a Linyola

Dissabte dia 27 d'abril, al vespre, l'Arquebisbe d'Urgell va celebrar la Pasqua a Linyola, i hi va administrar el sagrament de la Confirmació a vuit joves

del poble. Estava acompanyat pel Rector, Mn. Pere Cañada, i pel diaca, Mn. Josep Caba. En escaure's la solemnitat de la Patrona de Catalunya, la Mare de Déu de Montserrat, també hi dedicà un record festiu i els cants hi anaven molt associats, donada la gran devoció a Montserrat que hi ha a Linyola. Va recordar que som sempre creients en camí, que aprenem de l'apòstol Tomàs a deixar que el Senyor venci les nostres reticències i, sense por ni prevencions, escoltem la Paraula, rellegim la vida viscuda i la presència de Déu en aquesta vida, donem credibilitat als testimonis de les aparicions i al camí fet pels sants, i

ens deixem portar per la confiança i la fe. «No siguis incrèdul, sigues creient», recomana Jesús Ressuscitat als qui vulguin ser deixebles missioners seus. I li responem:

«Senyor meu i Déu meu!». També volgué felicitar les famílies per haver batejat i acompanyat la fe dels seus fills, i agrai la tasca sempre àrdua dels catequistes i els padrins de Confirmació envers els adolescents. Valorà la catequesi, la classe de religió en l'adolescència, i la lectura de l'Evangelí acompanyada d'obres de servei i d'entrega al proïsme, per cuidar la fe, com una bona llavor que cal acompanyar. Va recordar el brutal atemptat de Sri Lanka i demanà pregàries per ells, explicant que la vida dels cristians se'ns ha tornat més confessant si volem ser fidels al Senyor.

Confirmacions a Sant Esteve d'Andorra la Vella

El dia 1 de maig, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va administrar el sagrament de la Confirmació a 34 joves i 2 adults de la Parròquia de Sant Esteve d'Andorra la Vella (Principat d'Andorra). Concelebraren amb l'Arquebisbe, l'Arxiprest de les Valls d'Andorra i Rector de la Parròquia, Mn. Ramon Sàrries, Mn. Emili Villegas, el P. Albano Teixeira i Mn. David Codina. A la seva homilia, l'Arquebisbe Joan-Enric subratllà com el nucli del missatge cristià és anunciar la mort i resurrecció de Crist per la nostra salvació i que això constitueix el centre de ser cristià. Exhortà els joves confirmands a rebre amb disponibilitat i obertura l'Esperit Sant en aquella jornada que els omplia amb els seus dons tal com ho va fer amb els apòstols després de la resurrecció de Jesús en el Cenacle a Jerusalem. Mons. Vives destacà la importància que per als cristians ha de tenir sempre Terra Santa i animà els fidels a pelegrinar als Sants Llocs

i a estimar les comunitats cristianes que allà viuen la fe i mantenen la Custòdia dels Llocs Sants per als cristians.

En el dia de Sant Josep Obrer, dia del treballador, a les pregàries, el Copríncep episcopal demanà un treball digne i decent per a tothom i unes condicions de treball que tinguin en compte la dignitat de les persones. I pregà pels electes al Consell General d'Andorra, que l'endemà constituïen la primera sessió després de les eleccions del 7 d'abril.

Al final de la Missa, l'Arquebisbe regalà als joves un Catecisme i un petit colom fet amb fusta d'olivera de Terra Santa.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 16,11-15 / SI 149 / Jo 15,26-16,4a]. *Sant Feliu de Llobregat*: □ Dedicació de la Catedral. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund.

28. □ Dimarts [Fets 16,22-34 / SI 137 / Jo 16,5-11]. *Lleida*: □ Dedicació de la Catedral. *Sant Feliu de Llobregat*: □ Sant Felip Neri, prev.; sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa

Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., d'Equador.

29. □ Dimecres [Fets 17,15-22-18,1 / SI 148 / Jo 16,12-15]. *Urgell*: □ Sant Just (s. VI), bisbe d'Urgell. *Tortosa*: ■ Sant Pere Màrtir Sans i Jordà, bisbe de Foquien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic; beat Feliu de Nicòsia, religiós caputxí; beat Ramon Escrivà i companys mrs.

30. □ Dijous [Fets 18,1-8 / SI 97 / Jo 16,16-20]. *Sant Feliu de Llobregat*: □ Beat Pere Tarrés (Manresa, 1905 -

Barcelona, 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, verge, patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sabaste, bisbes, i Macrina).

31. □ Divendres [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16a) / SI: Is 12,2-6 / Lc 1,39-56]. La Visitació de la Benaurada Verge Maria; santa Peronella (Petronila), verge; sant Pasqual, diaca.

JUNY

1. ■ Dissabte [Fets 18,23-28 / SI 46 / Jo 16,23b-28]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà.

2. □ Diumenge vinent, Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Fets 1,1-11 / SI 46 / Ef 1,17-23 / Mt 28,16-20 (o bé: Fets 1,1-11) / SI 46 / He 9,24-28;10,19-23 / Lc 24,46-53]. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona; sant Eugeni I, papa (654-657).

Diumenge VI de Pasqua (C)

COMENTARI

Ens cal continuar l'obra de Crist

Ens apropem ja al final de les manifestacions de Jesús als seus deixebles. I ara els deixa el que en podríem dir el seu testament: Hem de seguir el seu ensenyament, les seves paraules. Però en deixar aquest món Jesús no ens deixa orfes perquè els envia el seu Esperit que es quedarà sempre amb nosaltres. Tot això ha de produir una gran pau, *la seva pau*, en els deixebles i en nosaltres, malgrat les dificultats. Ell se'n va al Pare, però tornarà: *Qui m'estima, farà cas del que jo dic. El Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre. Un deixo la pau, us dono la meva pau. No una pau com la que dona el món. I ja anuncia la seva partença: Me'n vaig però tornaré. Si m'estimeu, us alegrareu de saber que me'n vaig al Pare.*

Ell ha fet la seva obra i ara deixa els deixebles encarregats de portar la bona Nova de l'Evangeli per tot el món, no sense discussions molt fortes, com és el cas de la circumcisió. *Uns que havien baixat de Judea ensenyaven als germans d'Antioquia que si no es feien circumcidat no podien salvar-se. Això porta una desavinença i una discussió tan seriosa que decidiren que alguns cristians d'Antioquia amb Pau i Bernabé pugessin a Jerusalem per tractar d'aquesta qüestió amb els Apòstols i els preveres. El resultat ja sabem quin va ser al final: només salva la fe en Jesucrist i per tant no cal la circumcisió.*

I Jesús entra ara a la Jerusalem celestial on culmina tota l'obra de la salvació. L'Apocalipsi la descriu amb una gran riquesa: *La ciutat santa de Jerusalem resplendia com les pedres més precioses, com un jaspí de transparència cristal·lina. No hi vaig veure el santuari perquè el Senyor, Déu de l'univers, amb l'Anyell és el seu santuari. La nova Jerusalem, regal gratuït de Déu, omple totalment les aspiracions humanes. És la unió de Déu amb tota la humanitat, unió que no es podrà trencar mai. D'aquesta Jerusalem participarem també tots nosaltres.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 15,1-2.22-29)

En aquells dies, uns que havien baixat de Judea ensenyaven als germans d'Antioquia que si no es feien circumcidat d'acord amb la Llei de Moisès no podien salvar-se. Això portà una desavinença i una discussió tan seriosa de Pau i Bernabé amb ells que decidiren que Pau i Bernabé, amb alguns més, pugessin a Jerusalem per tractar d'aquesta qüestió amb els apòstols i els preveres. Llavors els apòstols i els preveres, amb tota la comunitat reunida, decidiren d'elegir uns delegats i enviar-los a Antioquia junt amb Pau i Bernabé. Els elegits foren Judes, conegut també amb el nom de Bar-Sabàs, i Siles, homes que es distingien com a dirigents en la comunitat dels germans. Els donaren aquesta carta: «Els apòstols i els preveres saluden com a germans els germans no jueus d'Antioquia, de Síria i de Cilícia. Hem sabut que alguns havien vingut d'entre nosaltres sense la nostra autorització, us havien pertorbat amb les seves opinions i havien inquietat els vostres esperits. Per això hem decidit unànimement d'escollir uns representants nostres per enviar-vos-els junt amb els nostres estimats Bernabé i Pau, que han entregat les seves vides per la causa del nostre Senyor, Jesucrist. Els qui us enviem són Judes i Siles. Ells us exposaran de paraula això mateix que us diem per escrit, i és que l'Esperit Sant i nosaltres hem cregut que no us havíem d'imposar cap altra càrrega que aquestes indispensables: que us abstingueu de menjar carn sacrificada als ídols, de menjar sang i animals ofegats i de contraure un matrimoni entre pròxims parents. Fareu bé de guardar-vos de tot això. Adéu-siau.»

▶ Salm responsorial (66)

R. *Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora. O bé: Al-leluia.*

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,10-14.22-23)

L'àngel em transportà en l'esperit dalt una muntanya gran i alta, i m'ensenyà la ciutat santa de Jerusalem, que baixava del cel, de la presència de Déu, i la glòria de Déu l'envoltava. Resplendia com les pedres més precioses, com un jaspí de transparència cristal·lina. Tenia una muralla gran i alta, amb dotze portes. A les portes hi havia dotze àngels i dotze noms gravats, que són els de les dotze tribus d'Israel. Tres de les portes miraven a llevant, tres al nord, tres al sud i tres a ponent. La muralla reposava sobre un fonament de dotze pedres que duia els noms dels dotze apòstols de l'Anyell. No hi vaig veure el santuari del temple, perquè el Senyor, Déu de l'univers, amb l'Anyell, és el santuari. La ciutat no necessita que la il·luminin el sol o la lluna, perquè la glòria de Déu l'omple de claror i l'Anyell li fa llum.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 14,23-29)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Qui m'estima farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrem a viure amb ell. Els qui no m'estimen no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre. Us deixo la pau, us dono la meva pau. No una pau com la que dona el món. Que s'asserenin els vostres cors, no us acovardiu! Heu sentit que us deia: Me'n vaig, però tornaré. Si m'estimeu, us alegrareu de saber que me'n vaig al Pare, perquè el Pare és més gran que jo. Us ho dic per endavant perquè cregueu quan ho veureu.»

▶ Lectura de los Hechos de los Apóstoles (Hch 15,1-2.22-29)

En aquellos días, unos que bajaron de Judea se pusieron a enseñar a los hermanos que, si no se circuncidaban conforme al uso de Moisés, no podían salvarse. Esto provocó un altercado y una violenta discusión con Pablo y Bernabé; y se decidió que Pablo, Bernabé y algunos más de entre ellos subieran a Jerusalén a consultar a los apóstoles y presbíteros sobre esta controversia.

Entonces los apóstoles y los presbíteros con toda la Iglesia acordaron elegir a algunos de ellos para mandarlos a Antioquia con Pablo y Bernabé. Eligieron a Judas llamado Barsabás y a Silas, miembros eminentes entre los hermanos, y enviaron por medio de ellos esta carta: «Los apóstoles y los presbíteros hermanos saludan a los hermanos de Antioquia, Siria y Cilicia provenientes de la gentilidad. Habiéndonos enterado de que algunos de aquí, sin encargo nuestro, os han alborotado con sus palabras, desconcertando vuestros ánimos, hemos decidido, por unanimidad, elegir a algunos y enviároslos con nuestros queridos Bernabé y Pablo, hombres que han entregado su vida al nombre de nuestro Señor Jesucristo. Os mandamos, pues, a Silas y a Judas, que os referirán de palabra lo que sigue: Hemos decidido, el Espíritu Santo y nosotros, no imponeros más cargas que las indispensables: que os abstengáis de carne sacrificada a los ídolos, de sangre, de animales estrangulados y de uniones ilegítimas. Haréis bien en apartaros de todo esto. Saludos».

▶ Salmo responsorial (66)

R. *Oh, Dios, que te alaben los pueblos, que todos los pueblos te alaben. O bien: Aleluya.*

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,10-14.22-23)

El ángel me llevó en espíritu a un monte grande y elevado, y me mostró la ciudad santa de Jerusalén que descendía del cielo, de parte de Dios, y tenía la gloria de Dios; su resplandor era semejante a una piedra muy preciosa, como piedra de jaspé cristalino. Tenía una muralla grande y elevada, tenía doce puertas y sobre las puertas doce ángeles y nombres grabados que son las doce tribus de Israel. Al oriente tres puertas, al norte tres puertas, al sur tres puertas, al poniente tres puertas, y la muralla de la ciudad tenía doce cimientos y sobre ellos los nombres de los doce apóstoles del Cordero. Y en ella no vi santuario, pues el Señor, Dios todopoderoso, es su santuario, y también el Cordero. Y la ciudad no necesita del sol ni de la luna que la alumbre, pues la gloria del Señor la ilumina, y su lámpara es el Cordero.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,23-29)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «El que me ama guardará mi palabra, y mi Padre lo amará, y vendremos a él y haremos morada en él. El que no me ama no guarda mis palabras. Y la palabra que estáis oyendo no es mía, sino del Padre que me envió. Os he hablado de esto ahora que estoy a vuestro lado, pero el Paráclito, el Espíritu Santo, que enviará el Padre en mi nombre, será quien os lo enseñe todo y os vaya recordando todo lo que os he dicho. La paz os dejo, mi paz os doy; no os la doy yo como la da el mundo. Que no se turbe vuestro corazón ni se acobarde. Me habéis oído decir: "Me voy y vuelvo a vuestro lado". Si amarais, os alegraríais de que vaya al Padre, porque el Padre es mayor que yo. Os lo he dicho ahora, antes de que suceda, para que cuando suceda creáis».